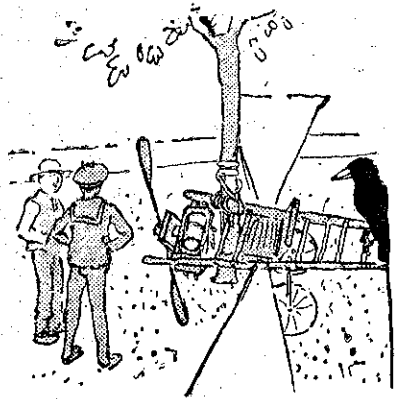

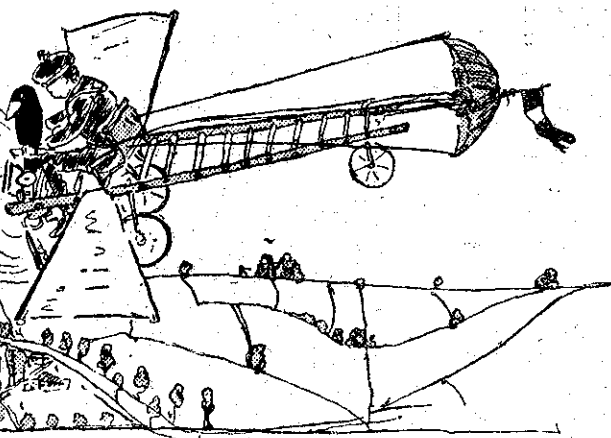
ρασα ακτώς ημέρας σκεπτόμενος:.....

φοράς μεγαλύτερον, και να τον μεταμορφώσω εις διπλάνον.

Ό Κρα-Κρα είνε γέρος κόραξ, τον όποιον, πρό δεκα τουλάχιστον ετών, ό αδελφός μου Έρρίκος έπιασε με τό γλυκό.

Ό Κρα-Κρα είνε γέρος κόραξ, τον όποιον, πρό δεκα τουλάχιστον ετών, ό αδελφός μου Έρρίκος έπιασε με τό γλυκό. Ξεύρετε πώς πιάνουν τούς κόρακας με τό γλυκό; Κάμνουν ένα χωνί χάρτινον, πολύ στερεόν' αλειφουν τά χείλη του με γλυκό και βάζουν μέσα ένα κομμάτι κρέας.

Όταν ό αδελφός μου Έρρίκος έπρόχώρησε να τον συλλάβη, άρχισε να τον κτυπά με τό ράμφος του και θά του έβγαζε τά μάτια, αν δεν έπρόφθανεν ό πατέρας μου να του δώση μία μπατσουνιά και να του σπάση την δεξιάν πτέρυγα.

Έξήγησα λοιπόν συμβουλήν από τον Κρα-Κρα. Έπερατούσε πηδηκτά και έφαινετό πάντα λυπημένος που δεν ήμπορούσε να πετά.

Τά εκάρφωσα και τά έδεσα επάνω εις τά πτερά του μύλου και έτσι έκαμα δύο αληθινά πτερά μονοπλάνου. Γρήγορα εύρηκα και πηδάλιον: ήτο μία μεγάλη στερεά όμβρέλλα, την όποιαν ανέκαθεν μετεχειρίζοντο αι μαγειρισσαί μας όταν έπήγαιναν εις την αγοράν.

Ό Βίκτωρ με ανέβασεν εις την σκάλαν. Άλλα με την πρώτην στρόφην έπεσα, έπειδη δεν εκάθημην καλά εις τά σκαλοπάτια.

Έβουρξα και τρέσι άλλοι νεώτεροι... Η σκάλα αυτή, όπως ήτο, θάπετελει τό κύριον σώμα του άεροπλάνου μου!

Η θεία Όλυμπία δεν έμαθε τίποτε, διότι τό βράδυ που άδειπνησα μαζί της, έβαλα τά δυνατά μου να κρατηθώ. Την νύκτα όμως δεν έκοιμήθηκα από τούς πόνους στα πλευρά...

Πρωί-πρωί έξύπνισα τον Βίκτωρα. Μου άνοιξε τό σπιτάκι και άρχισαμε να λύνωμεν τό ποδήλατον του αδελφου μου.

Μας έχρειάσθησαν τρεις ημέραι διά να καρφώσωμεν εις την σκάλαν τό μηχανημα και να εφαρμόσωμεν εις τά δύο κουτιά τον τροχόν με τον ήμάντα. Όταν όπως-όπως έγειναν όλα, ό Βίκτωρ με έσυμβούλευσε να δέσω την σκάλαν εις ένα δένδρον και να δοκιμάσω τον έλικα.

Κρα εξέβαλε κραυγήν χαράς. Νά το! Άλλοι πονοκεφαλούν με υπολογισμούς, έξοδεύουν μήνες, χρόνια, και δεν κάμνουν τίποτε.

Έδω βέβαια συμβαινει κάποια σύγχυσις, και διά να την διαλύσωμεν, πρέπει να ένθυμηθώμεν ότι ή λέξις μαλλιάρος καθήνησε να έχη δύο σημασίας. Την καλήν και την κακήν, την τιμητικήν και την ύβριστικήν.

διά την δειλίαν μου. Διά να καρδίσω καιρόν, έπήγα να πάρω μίαν μικράν σημάριαν, την όποιαν εκάρφωσα εις τό άκρον του πηδαλιου μου, δηλαδή της όμβρέλλας...

Μιά ιδέα! εΐπα εις τον Βίκτωρα! θά τό βγάλω Κρα-Κρα!

Άμέσως επέγραψα τό όνομα του γηραιου κόρακος. Και ό αληθινός Κρα-Κρα εξέδήλωσε την ευγνωμοσύνην του κραυάζων δυνατώτερα.

Ό έλεει να φύγη, να πετάξη, μου είπεν ό Βίκτωρ γελών σαρκαστικώς.

Και άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν.

(Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Αγαπητοί μου,

Φίλοι μας Άθανάσιος Διάκος, άπαντων εις την προηγουμένην επιστολήν μου, μου γράφει με ταξής των άλλων και τά εξής: «Καθ' όλα συμφωνώ με την γνώμην σας, διότι βεβαίως δεν θά είπη κανείς ότι ό Σολωμός είνε μαλλιάρος ή κάθε άλλος που γράφει την Δημοτικήν.

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όσον άφορᾷ τώρα τό γλωσσικόν ζήτημα και τούς εκ των μαλλιάρων — με την κακήν σημασίαν ή λέξις, — κινδύνους, μή φοβήσθε! Η γλώσσα έπρο-

δεν έννοεί βέβαια ότι είνε διαφθορεύς της γλώσσης, προδότης της πατρίδος, πουλημένος εις τούς έχθρους της Φυλής μας' άλλ' άπλόως ότι γράφει πέρα-πέρα την δημοτικήν, διότι νομίζει ότι αυτή είνε ή γλώσσα που πρέπει να καλλιεργήσωμεν προς τό καλόν της πατρίδος και της Φυλής.

Όταν όμως ό κ. Μιστριώτης λέγει περί του κ. Παλαμά «είνε μαλλιάρός!», είνε περιττόν να σάς είπω ότι έννοεί τά πρώτα και χειρότερα.

Όταν όμως έγραφε πέρα-πέρα την δημοτικήν και υπήρχεν από τούς πρώτους, ό όποιος εκήρυξεν ότι ή γλώσσα του λαου πρέπει να καλλιεργηθή και να γίνη γλώσσα φιλολογική. Δεν πρέπει λοιπόν να εκπληττώμεθα και να πορούμεν, όταν ακούωμεν τούς μαλλιάρους, οι όποιοι κατά βάθος έχουν την ιδέαν του Σολωμού, — άδιάφορον αν εις την εφαρμογήν της την χαλούν με πολλὰς και γελοίας όπερο λάς, —νά τον ονομάζου μαλλιάρου, άφορ με τό όνομα τουτο παρεδέχθησαν να ονομάζονται και οι ίδιοι.

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

στατεύθη με δύο άρθρα εις τό Σύνταγμα. Το έν προνοεί διά την γλώσσαν των Έερων Γραφών. Το άλλο διά την επίσημον γλώσσαν του Κράτους.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΗΣΙΟΓΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγουμένων: — Ό Στρατηγός Ναπολέων Βοναπάρτης, επιστρέφας εις τό Παρίσι νικητής από την Αίγυπτον, επικαλείται την συνδρομήν των άλλων στρατηγών, διά να καταιόχη την κυβέρνησιν του Διευθυντηρίου. Μόνος ό στρατηγός Λεφέμπερ, διοικητής των Παρισίων, διατάζει' άλλ' επιτέλους πείθεται και αυτός νακούληθση τον Βοναπάρτην εις τό Σαιν-Κλόδ, όπου την ιστορικην έκείνην ήμεραν, 18 Ομυλώδους, θά συνηχετο ή Γερουσία και ή Βουλή.

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Όταν άποφασιστικώς, έπήδησα εις τό εδωλίον μου και έβαλα εις κίνησιν την μηχανήν. (Έπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

Ο Λουδοβίκος, κατευχαριστημένος πού θα έπληθαινε «άμαξάδα», έσπευσε να ύπακούσει, αλλά την στιγμή που έπαυσε να τον τροχών, κάτι ένθυμήθη, και έπιστρέφας προς την κυρία Σάν-Ζέν, της είπεν :

— Έφέρετε, πολίτις στρατηγίνα, ή Λευκοθέα δέν έχει σήμερα δοκιμές αν περνούσατε να την πάρετε, θα σας κρατούσε συντροφιά καλλίτερά από έμέ.

— Η άγαθή κυρία έγέλασεν. — Είσασι η κυρία έγέλασεν. — Είσασι η κυρία έγέλασεν. — Είσασι η κυρία έγέλασεν.

Ο Λουδοβίκος διέταξε τον Λαβιολέτ να περάσει πρώτα από την οδόν Μαίλ, και μετά ήμισειαν ώραν, ή Λευκοθέα, φορούσα ένα κομψόν βελούδινον φουστανάκι, καί ένα καπέλλακι τό κ με πτερόν έρωδεού, είσχηγετο είς την άμαξαν και έκάθητο πλησίον της κυρίας Σάν-Ζέν.

Επρόκειτο να προγευματίσουν είς τον οικίον της Βουλώνης, διά τούτο τά εύρύχωρα κιώτια της άμαξής ήσαν γεμάτα κρασιά και φαγητά, τά όποια οί ταξειδιώται έσυλλογίζοντο με εύχαριστήν.

Όταν έφθασαν είς την λεωφόρον των Βερσαλλιών, παρά την οδόν Σαγιώ, τά άλογα ήρχισαν να πηγαινουν σιγά.

Η κυρία Σάν-Ζέν έσκυφεν από την θυρίδα κ' έγώναζε προς τον άμαξηλάτην :

— Τι είναι αυτό, Λαβιολέτ; Σε κηδεία πάμε; Κτύπα λιγάκι τάλογα, κ' έχω μια πείνα πού δέν σε βλέπω!

— Άλλ' αντί να ύπακούση είς την διαταγήν της κυρίας του, ο Λαβιολέτ έσταμάτησεν άποτόμως τάλογα, διότι από πίσω ήρχετο μια ήλη γρεναδιέρων.

Η κυρία Σάν-Ζέν διεμαρτηρήθη έντόμως...

— Άδύνατον να περάσωμε, πολίτις, είπεν ο Λουδοβίκος πηδών από τό εδωλίον του' οί στρατιώται φράττον τό δρόμο.

— Άλλ' ή πολίτις δέν τά ήκουεν αυτά. — Και τί πώς είναι στρατιώται; άνέκραζεν' να μου κάμουν τη χάρι να παραμερίσουν! τόπο γρήγορα!

Ο Λουδοβίκος προσεπάθησε να εκτελέση αυτήν την διαταγήν και έτρεξεν έμπρός φωνάζων :

— Τόπον! τόπον είς την άμαξαν της στρατηγίνας Λαφέμπρ!

Είς τό όνομα τούτου αί τελευταία τάξιεις διηνοίχθησαν και ή άμαξα ήμπόρεσε να προχωρήσει, όλίγα μέτρα. Άλλ' όσον παρεμέριζαν οί στρατιώται, εύρίσκοντο άλλοι έμπρός των, και πάλιν άλλοι. Μετά τούς γρεναδιέρους ήτο πεζικόν, έπειτα πάλιν ίππείς, και έπιτέλους ή άμαξα εύρέθη έντελώς άκίνητος μέσα είς τάς συμπαγείας εκείνας μάζας, ως πλοϊόν σφηνωθέν μέσα είς πάγους.

Η κυρία Σάν Ζέν, κατά τά τρία τέταρτα βγαλμένη έξω από την άμαξαν, άφριζε.

— Μα τί συμβαίνει; έγώναζεν' όλος ο στρατός του Παρισίου έμαξέθη εδώ;

Η Λευκοθέα ήτο όλίγον φοβισμένη, διότι ποτέ δέν είχεν ιδή τόν στρατόν,

— Τι δυστυχία να μην έχω για όλους!.. (Σελ. 113, στ. γ')

οί δε στρατιώται δισκίδεζαν πολιορκούντες την άμαξαν εκείνην, ή όποια περιείχε δύο ώραιας κυρίας. Από καιρόν είς καιρόν έπλησίζαν μάλιστα και έφραττον την θυρίδα με τάς κεφαλάς των και με τούς τεραστίους εκείνους τριγώνους σκούφους των. Η Λευκοθέα έξεφώνιζεν. Είς κάθε εμφάνισιν, έρριπτε προς τά όπίσω τό ώραιόν της προσωπάκι και εκρύπτετο γελώσα είς τά φουστάνια της κυρίας Σάν-Ζέν.

Επιτέλους, όταν ή στρατηγίνα είδε μόνη της ότι ήτο αδύνατον να προχωρήσουν, άλλ' ουτε και να έπιστρέψουν, διότι ήσαν περικυκλωμένοι από την άπεραντον εκείνην θάλασσαν των στρατευμάτων, επέλευσε κ' έγώναζε φαιδρώς :

— Τι να γίνη, παιδιά! Άφού δέν υπάρχει τρόπος να φθάσωμε στο σπίτι,

ας προγευματίσωμε εδώ, επάνω στο χορτάρι.

— Μέσα 'ς όλους αυτούς τούς στρατιώτας, πού μας κυτάζουν; ήρώτησεν από την άμαξαν ή Λευκοθέα, άκόμη φοβισμένη.

— Μη φοβάσαι και δέν θα μας φάνει! απήντησεν ή στρατηγίνα' είναι καλά παιδιά, τούς ξέρω έγώ!..

Και άμέσως ή κυρία Σάν Ζέν άνοιξε μόνη της τά κιώτια, έμπρος είς τούς στρατιώτας, οί όποιοι έβλεπαν αστασιζόμενοι την ώραία έκείνην κυρία, με την ούραν του κιτρίνου της φουστάνιου τυλιγμένην είς τον βραχιόνα, να έτοιμάζει τό πρόγευμα επί της χλόης, ή όποια ύπήρχεν είς τό χείλος του δρόμου. Την περικύκλωσαν και την ένύσταζαν περιέργως να κόπη τό ψωμί, να ξεσεπάξη τά φαγητά, να ξεβουλώνη τά κρασιά, τραγουδούσα συγχρόνως με μεγάλην εύθυμίαν ένα στρατιωτικόν τραγουδάκι.

Η Λευκοθέα και ο Κορμας δέν είχαν να κάμουν τίποτε, διότι ή στρατηγίνα, με μόθον και με γοργήτητα, τά έπρόφθανεν όλα. Και όταν τό τραπέζι ήτοιμάσθη είς την έντέλειαν, τούς έγώναζε :

— Καθήστε, παιδιά!... Έλα, και πεινώ φοβερά, σά να έχω να βάλω ψωμί στο στομά μου ένα μήνα!

Και καθήσασα μετά των μικρών της φίλων επί της χλόης, ήρχισε να κατεβάξη πελώρια κομμάτια κοτόπτητας, μη ένοχλουμένη ποσώς από τον κύκλον των περιέργων, οί όποιοι την ένύσταζαν με θαυμασμόν και ζήλειαν, άλλ' όπωςδήποτε από εύλαδη απόστασιν. Και όταν ή πείνα της κατεπραύνη κάπως, καθώς και των συνδαιτυμόνων της, ή κυρία Σάν-Ζέν περιέφερην όλόγυρα τό βλέμμα και βλέπουσα την πειναλέαν όψιν των στρατιωτών, τούς έγώναζεν :

— Έ, παιδιά! μου φαίνεται πως και σεις πεινάτε!

— Φυσικά, απήντησεν ένας στρατιώτης, αφού δέν εδάλαμε τίποτε στο στομά μας από χθές τό βράδυ.

— Η διαταγή της κινητοποιήσεως έδόθη έξαφνα τό πρώτ, εξήγησεν ένας άλλος.

— Και πού πηγαινέτε; ήρώτησεν ή στρατηγίνα.

— Είς τό Σαιν-Κλου.

— Να κάμετε τί;

— Μα... να πετάξωμε τούς δικηγόρους στο ποτάμι και να βάλωμε, φαίνεται, στη θέσι τους τον Κοντοδεκανέα.

— Είς τό Σαιν-Κλου. — Να κάμετε τί; — Μα... να πετάξωμε τούς δικηγόρους στο ποτάμι και να βάλωμε, φαίνεται, στη θέσι τους τον Κοντοδεκανέα.

Η κυρία Σάν-Ζέν άνετινάχθη ζωηρώς.

— Ά, τώρα έννοώ, έγώναζε, γιατί ο Λαφέμπρ μ' έγέλασε σήμερα.

Και στραφείσα προς τούς στρατιώτας, προσέθεσε :

— Μπράβο, παιδιά! Πηγαινέτε γρή-

γορα να πετάξετε τούς δικηγόρους στο ποτάμι' γιατί με τον Κοντοδεκανέα θα ξαναρχίση γρήγορα ο πόλεμος, και αυτό δέν θα είναι άσχημο!

Επειτα έστράφη προς την Λευκοθέαν και τον Λουδοβίκον.

— Δόστε, γιά σας, ποτήρια στα παιδιά, τούς είπε, γιατί θέλω να τούς κεράσω έγώ ή ίδια, όπως τώκανα και άλλη φορά.

Έννοούσε τον καιρόν πού ύπηρετούσεν ως καντινιέρα είς τό στρατεύμα.

Τά παιδιά εξετέλεσαν την διαταγήν και ύπό τά χειροκροτήματα όλων, έπροχώρησαν ή κυρία Σάν-Ζέν, κρατούσα μίαν φιάλην είς τό ένα χέρι, κρατούσα μίαν με φαγητά είς τό άλλο, και ήρχισαν να μοιράζη είς τούς πλησιέστερους στρατιώτας τά ύπολείμματα του προγεύματος της.

— Τι δυστυχία, έγόγγυζε, να μην έχω για όλους!

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

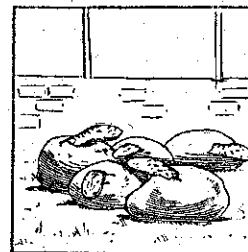
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φωλεά είς κέλυφος αυγού

Ένας κηπουρός των περιχώρων της Νάντουας άνεκάλυψεν έσχάτως κέλυφος αυγού, μέσα είς τό όποϊον ένας τροχιλος εκίσειν απλούστατα την φωλεάν του! Έννοείται ότι ο κηπουρός δέν έπέριεζε καθόλου την θαυμασίαν μικροσκοπικήν αυτήν φωλεάν, πού περιείχε και δύο αυγουλάκια, από τά όποια εξεκολάφησαν μετ' όλίγας ήμέρας δύο μικροί τροχιλοι.

Σπανία φωτογραφία

Η φωτογραφία αυτή έλήφθη καθ' ήν στιγμήν πέντε μικροί όφεις έσπαζαν τά αυγά των και έβγαϊναν διά να ζήσουν είς τον κόσμον. Είνε όμως περιττόν να είπωμεν, ότι δέν έχάρισαν πολύ τό φως, διότι ο ίδιος ο φωτογράφος, αφού έπήρε τό περιεργον αυτό δοκουμέντον, έσπευσε να τούς σκοτώση.

Περιεργον αυτοκίνητον

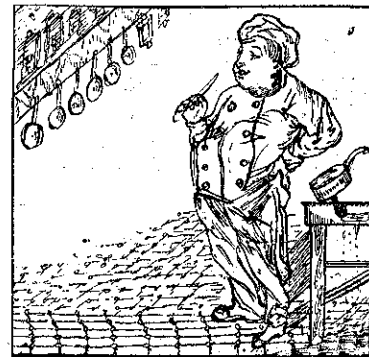

Η είκων αυτή παριστά έν περιεργον.. αυτοκίνητον. Ο έφευρέτης, κάτοικος της πόλεως Οουλumbus, είς τό Όχιο της Αμερικής, συνέλαβε την ιδέαν να χρησιμοποιήση ως κι-

νητήρα μίαν μεγάλην γίδα και έπέτυχε πολύ. Ο οδηγός, καθήμενος είς τό εδωλίον, διευθύνει με τό τιμόνι την άμαξαν, την όποιαν κινεί ή γίδα, περιπατούσα από μέσα!

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

Α') Μαγική Εικόνα Έοιάλη υπό της Σιληρης Σαλαβιάς [Β' Βραβετον Μ. Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς]

Ο μάγειρος έτοιμάζετο να σφάξη μίαν χήναν, αλλά του έφυγε και εκρύφθη. Πού να έπήγε άρα γε;

Β') Παίγνιον

Έοιάλη από τό Ναυάτι της Χαλιδός

Table with 5 columns and 3 rows containing Greek letters and symbols for a game.

Να συναρμολογηθούν αί συλλαβαί αύται ώστε ναποτελεσθούν τέσσαρες λέξεις σημαίνουσαι : Πόλις της Ελλάδος, ήρωα του 21, βασιλέα της Σπάρτης και στρατηγόν Αθηναίων.

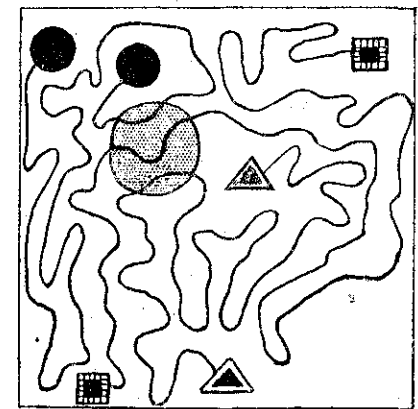
Αήλωςις : Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή άναγνώστης της Διαπλάσεως, από τάς Αθήνας, τάς Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμπορεί να σταλή τάς λύσεις είς τό γραφείόν μας (38, όδός Ευριπίδου), συνοδευών την αποστολήν του με μίαν δευράν ή με ένα δόκιμτον γραμματόσημον. Τά όνόματα ό-

λων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού τό όποϊον θαποτελεσθῆ από τά δολάρια, θα έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρον μερικούς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθέντα δ' έν έτος, τούς δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Εάν κληρωθῆ συνδρομητής, ή συνδρομή του θα παραταθῆ).

Λύσεις της Μαγικής Εικόνας του 12ου φυλλαδίου

Αί πτυχαι της Έλληνικής Σημαίας, προς τά κάτω, σχηματίζουν την λέξιν ΕΛΛΑΣ, ή όποια αναγινώσκεται αν ή είκων άντιστραφή.

Λύσις του παιγνίου του προηγούμενου φυλλαδίου

Έξου πού θα τοποθετηθῆ ο φαίος δίσκος διά να λάβουν άλλην διεύθυνσιν αί γραμμαι και να έννοθούν μεταξύ των οί δύο κύκλοι, τά δύο τετράγωνα και τά δύο τρίγωνα.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οί έχοντες έλλειπή τον τόμον του 1910 ένεκεν άπουσίας ή καταστροφής φυλλων, και ένιθθυμούντες να τον συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται να ζητήσουν τό ταχύτερον τά φυλλάδια τά όποια τοίς λείπουν, αποστέλλοντες μαζί και τό αντίτιμον (προς 20 λεπτά τό φύλλον). Διότι μετά τον καθαρισμόν των τόμων του 1910, όλίγα χωριστά φυλλάδια επερίσεισαν, και πιθανόν άργότερα να μην έχωμεν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν ύψηστάς και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΕΥΝΑΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού:
 Ετήσια... 8, —
 Εξαμήνιος... 4,50
 Τριμήνιος... 2,50

Εξωτερικού:
 Ετήσια... 10, —
 Εξαμήνιος... 5,50
 Τριμήνιος... 3, —

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

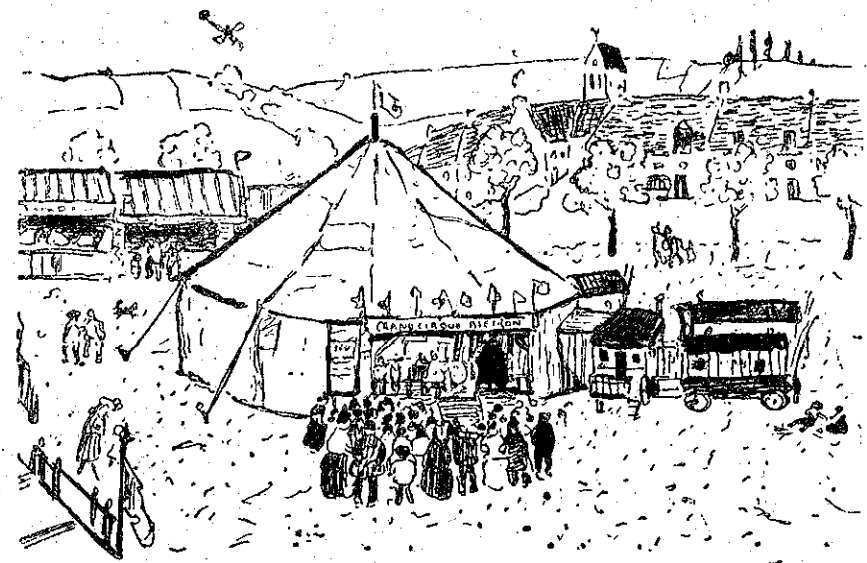
Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
 τυμῶνται ήμισιον λιστ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Οδός Εβριπίδων αρ. 38, παρά τῷ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'—Τόμος 18ος

Έν Αθήναις, 12 Μαρτίου 1911

Έτος 33ον.—Αριθ. 15

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

Γ' Αεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ
Lucien de Grilly

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων:— Εἰς τὴν ἀρχήν, ὁ δώδεκαετής Λουκιανός, φιλοδοξῶν νὰ πετάξῃ, μὲς διηγείται πῶς κατόρθωσε νὰ κατασκευάσῃ μόνος του ἕνα ἀερόπτερον μονοπλάνον, χρησιμοποιήσας μίαν ἀνεμόσκαλαν, δύο πτέρυγας ἀνεμομύλου, μίαν παλιὰν ὀμβρέλλαν, ἕνα κινητήρα αὐτοκίνητου - ποδηλάτου καὶ τούς τροχούς ἐνὸς μηχανικοῦ ἀλόγου. Μετὰ μίαν δοκιμὴν, ἣ ὅποια ἔδωκε θάυμασια ἀποτελέσματα, ὁ μικρὸς ἀερόπτερος ἐβάπτισε τὸ μονοπλάνον τῷ «Κρά-Κρά» (μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξημερωμένου κόρακος του, τὸν ὅποιον θὰ ἔπαιρνε μαζί του ὡς πιλότου), ἀνέβη ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν μηχανὴν του καὶ τὴν ἔθεσε εἰς κίνησιν.

Τὸ ἄλμα εἰς ὕψος!... Ὁ Κρά-Κρά διετήρησε τὴν ἰσορροπίαν του κτυπῶν τὰ σπασμένα του πτερὰ. Ἐγὼ ἐκρατοῦμαι τραβῶν τὰ σχοινία μου. Πρέπει βέβαια νὰ ἐπράθηξά τὸν ἀνυψωτήρα περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, διότι ἐντὸς ὀλίγου ὕψους ἐπάνω ἀπὸ τὴν στέγη τῆς οἰκίας. Μόλις ἐπρόσθεσα νὰ ἰδῶ, εἰς τὴν ταράτσαν, τὴν θεῖαν Ὀλυμπίαν, ἣ ὅποια ἐπῆρε τὴν

Βαβέταν στὴν ἀγκυλιὰ τῆς καὶ ἔτρεχε σὺν τρελλῇ... Ἦκουσα τὰς φωνὰς τῆς μικρᾶς μου ἀδελφῆς:

— Λουκιανέ!... Λουκιανέ!

Καὶ ἔπειτα τίποτε... μὰ τίποτε... ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ντζίν-ντζίν τοῦ ἔλικος καὶ ἀπὸ τὰ τὰ-τὰ-τὰ τοῦ κινητήρος.

Ἡ μηχανὴ μου ἐλειτοργούσε θαυμάσια. Τὶ αἰσθημα ἐλαφρότητος!... Ἀφισα ἐλα μου τὰ σχοινία καὶ ἀερόπλευ μακαρίως, χωρὶς νὰ εἰμπαρῶ ὅτε νὰ φωνάζω οὔτε νὰ κινηθῶ, ἐνῶ ὁ Κρά-Κρά, μὲ ὀλάντικτον ράμφος, ἔπινεν ἀτάραχος τὸν ἀέρα, ὁ ὅποιος ἦδη μ' ἐμέθυεν....

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ὅσακις κανένας διάσημος ἀερόπτερος κάμνη νέον ἄθλον, οἱ δημοσιογράφοι τὸν πολιορκοῦν καὶ τῷ ζητοῦν τὰς ἀντυπώσεις του. Καὶ κάθε φοράν — τὸ παρετήρησέτε — ὁ ἀερονάυτης ἀπαντᾷ ὅτι ἔκαμε τὸ ἀπλούστερον πράγμα τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ἐπέταξεν ἐπειδὴ ἡ μηχανὴ του ἦτο κατασκευασμένη τελείως διὰ νὰ πετᾷ. Αἱ ἀπαντήσεις αὐταὶ μοῦ ἐφαίνοντο ἀκατανόητοι. Δὲν ἤμπορούσα νὰ πιστεῦ-

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
 Τόμοι 13 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,40.
 Τόμοι 6 οἱ ἐξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.
 (Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηρηλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909
 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
 Ἄδεται φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσῶδ. φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.
 Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
 Ἄδεται φρ. 7 Χρυσῶδες φρ. 10.
 Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1910, ὧν ἕκαστος τιμᾶται:
 Ἄδεται φρ. 8 Χρυσῶδες φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 22 Μαρτίου ἐκ τῶν Ἑσπερίων μέχρι τῆς 29 Μαρτίου ἐκ τοῦ Ἐσπερικοῦ μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου.

- 136. Δεξιόγραφος**
 Θηρίον κ' ἕνας μάντις
 Ἐνώθησαν μαζί
 Κι' ἦρωα βασίλεια
 Ἐκάμαν εἰς τὴν στήλην.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδρύματος
- 137. Αναγραμματισμός**
 Νὰ ράψῃς ἢ νὰ πλέξῃς
 Χωρὶς ἐμὲ δὲν εἰμπορεῖς.
 Ἄλλ' ἂν μ' ἀνακατέψῃς,
 Θὰ γίνω τέλος προσεχῆς.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἐξοχίστου Βασιλέως
- 138. Τονόγραφος**
 Μίᾶς γενικῆς οὐσιαστικοῦ
 Τὸν τόνον ἀνάβιδες,
 Καὶ τοῦ Αἰγαίου ἕνα νησί
 Ἐθῶδες παρουσιάζεις.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσπερόντος Οδωσανοῦ
- 139. Αἶνιγμα**
 Τὸ ἀρσενικόν μου
 Τὰ νερά του ἔλα κυλάει.
 Τὸ θηλυκόν μου
 Ἄν σ' ἀπαντήσῃ, θὰ σέ φάῃ.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σέβου
- 140. Μωσαϊκόν**
 Ὁ τύραννος ὁ Θηραμένης
 Κι' ὁ ἔνδοξος Ἀριστομένης,
 Ὁ Πάτροκλος ὁ δυστυχῆς,
 Ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Ναρσῆς,
 Γράμματα πέντε μᾶς δανείζου.
 Θεῶν ἀρχαίων ποῦ σχηματίζου.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Γενναίουφύχου Ἑλληνοῦ
- 141. Συλλαβικὴ Ἀμφοστιχία**
 Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν Ὀμηρικὸν βασιλεῖα:
 1, Ἀρχαία βασίλισσα 2, Αὐτοκράτωρ

τῆς Ρώμης 3, Βασιλεὺς τῶν Θηβῶν 4, Ὁρος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φοίνικος τῆς Ἀναγεννήσεως

142. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

***** = Ἀρχαῖος χάρτης.
 ***** = Ζῶν ἀγρίων.
 ***** = Μούσα.
 ***** = Ὀροσειρά.
 ***** = Βασιλεὺς Ἑβραίων.
 ***** = Σύντροφος Βάκχου.
 ***** = Ἀριστῆς.

Ἡ κἀθετος τῆς πυραμίδος σηματοῖζει μέλος ζώου, ἢ βάσις τῆς πτηνῶν. καὶ αἱ ἄλλαι δύο λέξεις εἶνε νῆσοι τῆς Ἑλλάδος καὶ μέλος τοῦ προσώπου.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μάρκου Ἀδελφίου

143. Ἀριθμητικὸν Παίγνιον
 5 9 8 2 3 — + : —

Μεταξὺ τῶν ἄνω ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ἡ τάξις δὲν θὰ μεταβληθῇ, νὰ παρεντελοῦν τὰ ἄνω ἀριθμητικὰ σημεῖα οὕτως, ὥστε τὸ ἔξαγόμενον τῶν σημειοθετησμένων πράξεων νὰ εἶνε 0.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μικρούλας Πατριεῆς

144-145. Ἐλλιποσύμφωνα

1. — ου — αε
 2. — ου — ειου

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης.

146. Γρίφος

ἦρε
 Κράτης
 Ο

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κρητῶς Ἐθελοντοῦ

ΛΥΣΕΙΣ
 τῶν πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 2

11. Μύκνος (μῆ, κῶνος). — 12. Θύρα — Ὀθρα. — 13. Λέων — Λυών. — 14. Τὰ μάτια.
15. ΗΡΑΚΛΗΣ 16. Υ
 Ρ Ρ Α Υ ΠΑΝ
 ΑΡΙΣΤΟΝ ΟΠΙΟΝ
 Κ Σ Ρ Τ ΠΑΙΝΙΟΣ
 ΛΑΤΡΕΙΑ ΚΡΟΤΑΛΙΑΣ
 Η Ο Ι Γ
 ΣΥΝΤΑΓΗ 17. Μῆ ἔσο ὀπερή-
 φανος. (Λαμβάνομεν
 ἀπὸ ἕν γράμμα τῆς τρίτης σειρᾶς καὶ ἀπὸ ἕν τῆς πρώτης ἐναλλάξ· ἡ μεσαία κατόπιν ἀναγινώσκειται ὡς ἔχει.) — 18. ΔΕΜΟΝΕΑ — ΛΑΜΑΧΟΣ (Λεῖριον, Ἐαρ, ΜαΜουθ, Οὐρανός, Νεάρκος, Εὐρύππος, Ἀργολίς.) — 19. Ὁ διάβολος πουλεῖ τυρί χωρὶς νὰ ἔχη γίδα. — 20. Μῆ τὰ ἐν ὄλω ἐν ἀγυαῖς ὀμλεῖ. (μὴ τὰ ἐν ἡ — κο ἐν ἀ — γῆ ἐς ο — μὴ λλ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΨΓΓΕΛΙΑΙ

Γ' Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτῆ 10, διὰ τοῦ συνδυασμῆς μᾶς λεπτῆ 5 μόνον μὲ π α χ ε ἰ στοιχεῖα τῶν διπλῶν, καὶ μὲ κ ε φ α λ α ἰ τὰ τριπλῶν. Ἐλάττωτος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ ομιάται τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χ ω ρ ε ἰ ο τ ὁ σ ε ἰ λ ὁ ρ ο ς, ἔνω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχῆ α ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὀλοκληρεῖται ὡς ἔξ λέξεις ἀπλά. — Αἱ μὴ συνδυαζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελλίαι δὲν δημοσιεύονται.

Στὴν ἀγαπημένην μου Βάρκαν τοῦ Κανάρη θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ βραβεῖον καὶ πολλὰ φιλιὰ. — Ἀεροναυτοπούλα.

Α νταλλάσσω Μικρὰ Μυστικά. (ΙΑ' 55)
Σονάτα τοῦ Διαβόλου
 ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, ἐφημερίς πεντάχρωμος χρωμολιθογραφημένη. Ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ πωλεῖται 10 λεπτὰ εἰς ἕλα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων. (ΙΑ' 56)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 12 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 113]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀσπὸς, Ἀραβάνος, Πίπης Α. Κουρούλης (11) Α. Χρόστου, Ἰφ. Κ. Σωτηρός, (11) Ἀγ. Π. Τσιτσικῆς (11) Γ. Χ. Κίρκης, Ἐδαι. Στ. Βαλτατζῆς, Π. Ν. Δελίνδης (11) Α. Σκίσης, Δ. Θ. Κουρούλης, Α. Ε. Λιαμαντῆς, Ἠθ. Σπ. Κανέλλης, Ἑλλ. Ἐμ. Μίμντα, Πολυξένη Γ. Παυριωτοπούλου, Γ. Ε. Ζάχος, Παμφοῦς.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Σοφία Κ. Βαράγγη, Ἀθ. Ἐμ. Βσιμαγιῆς, Φρ. Ἀθ. Παυλιδηγιάννου (11) Μαρία Μανουμάκη (11) Σπ. Α. Ἀντωνιάδης (11).

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονοπούλου (11).

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Ἀριστ. Χρ. Μίγας.

ΑΡΓΟΥΣ: Ἀλ. Γ. Σαββαπούλου.

ΒΟΛΟΥ: Π. Παρρασκουπόπουλος, Γ. Κ. Λιαμαντόπουλος, Π. Κ. Λιαμαντόπουλος, Δ. Παπαθανασίου, Δ. Ν. Ἐδραγγελοπούλου.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Μαρία Κ. Φακτέρη (11) Σ. Π. Ἀναγνωστοπούλου.

ΚΑΡΥΣΤΟΥ: Ἀγγελικὴ Γ. Τασοπούλου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σπ. Α. Τσιτάλης, Ἀγγελικὴ Μακρῆ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Ἀργυροπούλου (11) Ἀσπασία Ἀνθρ. Πολιμανοῦ.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μετ. Α. Τσίγκης, Φ. Καρούτης.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Β. Γ. Πολυχρονιάδης, Γ. Ν. Σοφροῦ.

ΠΑΞΩΝ: Κ. Σ. Κοκίνας (11).

ΠΥΡΓΟΥ: Ἀθ. Α. Παυλοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Ἀν. Ἀναστασοπούλου, Κ. Γ. Βελισσαρόπουλος (11) Γ. Π. Γιαννουκῆς (11) Φ. Χρ. Μουχτόπουλος, Μετ. Π. Κασιμαντῆς, Μαρίνα Π. Κασιμαντῆ (11) Α. Γ. Βελισσαρόπουλος (11).

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σοφία Λαγοπάτη, Τσιγγαλιὰ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: ἠμ. Μ. Μιχαηλίδης, Ἀν. Ἀμπερόν, Α. Χ. Ἀμπερόν, Κ. Γ. Παπαϊωάννου, Μ. Μαρίνης, Στ. Ηρόκος, Κ. Δ. Στοιματιάδης, Θ. Ἀθ. Ἰερονείτης, Α. Π. Βλαχάντωνης, Θεοδ. Α. Ἀναστασίου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΕΧΕΤΕΡ (Ἀγγλίας): Ἀσπὸς Ἑσπερίων (11).

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γ. Χρηστάδης (9) Παρρασκουῆ Καραμάνη (10-11) Ἀδρῆ τῶν Ἑλλήδων (10-11) Ἰσμήνη Γ. Τσαβέλλα (11).

ΚΑΙΡΟΥ: Δημήτριος ὁ Πολιορκητής.

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Λουκίλλη (11).

ΛΑΡΝΑΚΟΣ: Στ. Γ. Μιχαηλίδης (10), Φαίδων Γ. Κωνσταντινίδης (10).

ΔΕΥΚΛΕΪΑΣ: Ἰουλίττα Κ. Πιπῆ (9).

ΠΑΣΑΡΤΖΗΚΙΟΥ: Σμαράγδα Μιλτασοῦλου, Νίκος καὶ Μίγας Ἀπ. Νικολοῦ.

ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ'Α: Μαρίνα Χρηστοπούλου, Βασιλίσσα τῆς Κύπρου (10-11), Ἐμ. Νικητακῆς, Γ. Σμαράγδης, Ἐμ. Χαμηλιάνος, Α. Π. Δημητριάδης, Γ. Μ. Λοκακίτης, Καλλιόπη Καθρέππου, Ὀθωνία Χανδρά, Αἰκατερίνη Α. Γκούρα, Γ. Α. Μιλταϊδῆς, Π. Γ. Καλόγηρος, Ὀλγα Β. Πασοῦ, Ἐλένη Λακκάκη, Π. Ἀδάμ, Γ. Λιαμαντῆς, Ἐδωγέλλια Τριανταφύλλου, Κωνσταντῆ Ἀθήα, Ἀσπασία Κασορέτου, Σαρμάκη Ἀστή, Σαρμάκη Ἀθήα, Ἐδωγέλλια Σουφῆ, Ἰουλίττα Βενταδοῦ.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: Σ. Α. Κάζης (11).

ΣΜΥΡΝΗΣ: Β. Λογιάνης (11), Ὀθλία Μ. Παρρασκουῆ (11).

ΣΤΕΦΑΝΟΥ: Καλλιόπη Μανώλογλου (11).

ΧΙΟΥ: Ἀνθρ. Σαμιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐβρόντων ἄξιον τὴν λύσιν τὰ ἐνόματα λειψήσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐληφῶσαν οἱ ἐξῆς τρεῖς: ΣΠΥΡΙΔΩΝ Α. ΤΟΠΑΛΗΣ ἐκ Κερκερῆς, ΘΑΛΕΙΑ Μ. ΠΑΡΑΔΕΥΑ ἐκ Σμῆνης καὶ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΑΖΗΣ, ὁδὸς Μασσαλίας 24 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὴ πρῶτος ἐνεγράφη ἐν ἐξῆς μήνας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος. Ὅλοι ὑπὸ τῆς Μαρτίου.

Πλοῦνδρον λεπ. 50 διὰ τὸν προσχῆ Διαγωνισμῶν.

ΔΑΡΥΤΤΟ-ΠΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ὀμονοίας

Ὁδὸς Δώρου 8α

Ὁραιοὶ ἐπισκέψου 10-12 καὶ 3-5